

Naprijed, leti!

Gospodine, molim da se moj let
ne prekine, sve dok ne
pronađem odmor u tvom Srcu!

16. Travanj

**Osjećam se poput siromašne
ptičice koja, navikla letjeti tek od
stabla do stabla ili, najviše, do
balkona trećeg kata... jednom
samo odvaži se poletjeti do krova
jedne kućice, koja i ne bijaše baš
neboder...**

**Kad, eto, jedan orao zgrabi našeg
junaka - zamijenio ga je s ptićem iz**

svoje vrste - i, među njegovim snažnim pandžama, uspinje se ptičica, penje vrlo visoko, preko planina zemaljskih i snježnih vrhunaca, povrh oblaka bijelih i plavih i ružičastih, još u visinu, sve dok ne ugleda licem u sunce... I tada orao, oslobodivši je, reče ptičici: - Naprijed, leti!

- Gospodine, da se više nikad ne vratim prizemnom letu! Da zasvagda budem osvijetljen zrakama božanskog Svjetla - Kristom - u Euharistiji; da se moj let ne prekine, sve dok ne pronađem odmor u tvom Srcu!
(Kovačnica, 39)

Srce onda ne može više drugačije nego da poznaje i zaziva svaku pojedinu od tri božanske Osobe. To je za dušu kao novo otkriće u nadnaravnom životu, a kao što malo dijete malo po malo otkriva svijet. Duša ljubazno razgovara s Ocem,

Sinom i Duhom Svetim; ona se rado podvrgava djelovanju Tješitelja koji daje život i koji bez naše zasluge u nas ulazi i poklanja nam nadnaravne darove milosti i kreposti.

Kao što košuta žudi za izvor – vodom (Ps 42-43,2) tako smo se i mi našli sa suhim, usahnutim ustima. Želimo piti s izvora bistre vode. I na najprirodniji način ostajemo cijeli dan na tom bogatom izvoru bistre vode koja struji u život vječni. (Usp. Iv 4,14). Riječi su suvišne, jer govor izostaje; razum miruje. Ne više razmišljati, nego promatrati! A iz duše izvire ponovno pjesma, nova pjesma: jer se i duša osjeća od Boga promatrana i ljubljena dovijeka.

Ne mislim sada na izvanredne situacije. Naprotiv, ovo spada u normalna iskustva koja jedna duša vrlo dobro može doživjeti: nju može ludost ljubavi tako zahvatiti da ona sasvim prirodno i bez okolišanja,

shvaća nauku patnje i života, jer Bog tada poklanja dar mudrosti. Kakvog li spokoja i kakvog li mira onda, kad idemo kroz uska vrata i tjesan put koji vodi u život (Mt 7,14). (Prijatelji Božji, 306-307)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/dailytext/naprijed-leti/](https://opusdei.org/hr-hr/dailytext/naprijed-leti/)
(19.04.2025.)